

UNITED
STATES
EMBASSY
WARSAW

ART IN
EMBASSIES
EXHIBITION

GYÖNGY LAKY

Seek, 2016. *Various branches, commercial wood, acrylic paint, bullets for building (trim screws), 64 x 36 x 4 in.*
Courtesy of the artist, San Francisco, California

Seek, 2016. *Różne gałęzie, drewno użytkowe, farba akrylowa, wkręty do drewna, 162,6 x 91,4 x 10,2 cm*
Ze zbiorów artystki, San Francisco, Kalifornia

ART IN EMBASSIES EXHIBITION

U.S. Ambassador's Residence Warsaw
Rezydencja Ambasadora USA w Warszawie

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow foreign citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a: "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

"For over fifty years, Art in Embassies has played an active diplomatic role by creating meaningful cultural exchange through the visual arts. The exhibitions, permanent collections and artist exchanges connect people from the farthest corners of an international community. Extending our reach, amplifying our voice, and demonstrating our inclusiveness are strategic imperatives for America. Art in Embassies cultivates relationships that transcend boundaries, building trust, mutual respect and understanding among peoples. It is a fulcrum of America's global leadership as we continue to work for freedom, human rights and peace around the world."

— John Forbes Kerry
U.S. Secretary of State

Ustanowiony w 1963 r. program Departamentu Stanu USA „Sztuka w ambasadach” odgrywa ważną rolę w dyplomacji publicznej naszego narodu poprzez misję propagowania kultury, organizację wystaw stałych i czasowych, wspieranie artystów oraz publikacje. Muzeum Sztuki Nowoczesnej planowało utworzenie takiego globalnego projektu sztuk plastycznych już dekadę wcześniej. Na początku lat 60. XX w. prezydent John F. Kennedy nadał temu przedsięwzięciu formalny charakter, mianując pierwszego dyrektora programu. Program „Sztuka w ambasadach” jest dziś obecny w ponad 200 miejscach na świecie w ramach wystaw stałych i czasowych w przestrzeniach reprezentacyjnych amerykańskich ambasad, konsulatów i rezydencji. Można tam podziwiać wybrane współczesne prace artystów ze Stanów Zjednoczonych oraz krajów goszczących wystawy. Dzięki tym wystawom goście amerykańskich placówek na całym świecie mają możliwość zapoznania się z jakością, zakresem i różnorodnością kultury oraz sztuki obu krajów. Żadna inna fundacja ani organizacja zajmująca się sztuką nie może pochwalić się takim zasięgiem jak „Sztuka w ambasadach”.

Wystawy w ramach tego programu umożliwiają obcokrajowcom, którzy być może nigdy nie odwiedzą Stanów Zjednoczonych, osobiste doświadczenie głębi i rozmachu naszego dziedzictwa artystycznego i wartości. Dzięki temu „zostawimy trwałą ślad tam, gdzie ludzie nie mają dostępu do amerykańskiej sztuki”.

„Od pięćdziesięciu lat program „Sztuka w ambasadach” odgrywa istotną rolę w stosunkach dyplomatycznych poprzez wymianę kulturową za pośrednictwem sztuk wizualnych. Wystawy, stałe kolekcje oraz wymiana artystów łączy ludzi z najdalszych zakątków świata. Zwiększanie naszego zasięgu, mówienie zdecydowanym głosem oraz otwartość na innych mają dla Ameryki wymiar strategiczny. Program „Sztuka w ambasadach” pielęgnuje relacje, które nie znają granic, buduje zaufanie, wzajemny szacunek i zrozumienie między narodami. Są to podstawy globalnego przywództwa Ameryki oraz nieustannych wysiłków na rzecz wolności, praw człowieka i pokoju na świecie”.

— John Forbes Kerry
Sekretarz Stanu Stanów Zjednoczonych

The purpose of this bold and bright sustainable art exhibition is to get us thinking. First, to ask, what is sustainable art? There are, of course, many definitions and interpretations. For us, it is art that stimulates the way we see, think, and feel about the environment, consumerism, and the future of our planet.

Each of the six contemporary American artists we chose to exhibit has a personal message to share through materials, mediums, forms, textures, color, and mood. Dianna Cohen is the co-founder of the Plastic Pollution Coalition, a global alliance working toward a world free of plastic pollution and its toxic impact on humans, animals, and the environment. In *Happy Fabulous*, she creates a quilt-like collage of plastic bags provoking us toward our own interpretations. Virginia Fleck's mandala of plastic bags captures the 'chatter' of the bags through familiar logos and slogans, which she arranges in a meditative round symbol, inviting us to ponder, perhaps, the spiritual meaning of our 'worldly acquisitions.' Annie Farrar's black-painted objects found on a beach reflect products of daily life, but at the core, she says it is a "meditation on entropy, time, loss, decay, renewal and survival."

Sheila Gallagher's dynamic melted plastic tableau turns green bottle caps, yellow highlighters, a toothbrush, Legos, and black Chanel makeup cases into a stunning landscape, visible only from a distance. Zoom in, and it is an eye-opening reflection of our plastic-filled lives. *Jungle Boogie*, by Amy Genser, reveals her obsession with paper transformed into a reflective nature scene that is deeply calming. As an environmentalist, Gyöngy Laky sums up the entire exhibition with her stunning sculpture of a question mark, entitled *Seek*. Materials harvested from nature with some recycled elements define her work. What is she seeking? What are you seeking?

These pieces ask us to ponder our everyday existence a little more deeply. They immortalize both the handmade and natural products of our lives, typically cast off without a second thought. Where does it all go? Where do we go? And, in the end, what do we leave behind?

Ambassador Paul W. Jones and Catherine Jones

Wystawa inteligentnych i brawurowych prac z obszaru sztuki zrównoważonej zmusza nas do myślenia. Po pierwsze, czym jest sztuka zrównoważona? Istnieje oczywiście wiele definicji i interpretacji. Dla nas to sztuka, która pobudza określony sposób patrzenia, odczuwania i myślenia o środowisku, konsumpcjonizmie i przyszłości naszej planety.

Każda z wybranych przez nas sześciu współczesnych amerykańskich artystek prezentuje swój osobisty przekaz poprzez materiały, środki wyrazu, formę, fakturę, kolor i nastrój. Dianna Cohen to współzałożycielka Koalicji przeciwko Zanieczyszczeniu Plastikami, globalnej organizacji działającej na rzecz uwolnienia świata od odpadów plastikowych, mających toksyczny wpływ na ludzi, zwierzęta, oceany i środowisko. W swojej pracy *Happy Fabulous* tworzy ona kolaż z plastikowych toreb na wzór koldry, skłaniający nas do własnych interpretacji. Mandala z reklamówek Virginii Fleck oddaje „gwar,” wydobywający się ze znajomych logotypów i sloganów – plastikowe torby ułożone w okrągły symbol medytacji niewątpliwie zapraszają do zadumy nad znaczeniem naszych „światowych” zakupów w wymiarze duchowym. Malowane na czarno przez Annie Farrar przedmioty znalezione na plaży to wprawdzie produkty dnia codziennego, ale esencją tej pracy jest, jak mówi sama autorka, „medytacja nad entropią, czasem, stratą, rozkładem, odnową i przetrwaniem”.

Dynamiczne tableau Sheili Gallagher, powstałe ze stopionego plastiku, to obraz przekształcenia zielonych nakrętek od butelek, żółtych markerów, szczoteczki do zębów, klocków Lego oraz czarnych opakowań po cieniach Chanel w oszałamiający krajobraz, dobrze widoczny z oddali, w zbliżeniu zaś będący zastanawiającym odbiciem naszego wypełnionego plastikiem życia. Z kolei *Jungle Boogie* Amy Genser pokazuje obsesję na punkcie papieru, wykorzystanego tu do stworzenia głęboko relaksującej sceny ze świata przyrody. Podsumowaniem wystawy jest dramatyczna rzeźba w kształcie znaku zapytania pt. *Seek* [ang. poszukuj] autorstwa zaangażowanej w ruch ekologiczny Gyöngy Laky. Charakterystycznym rysem jej prac jest użycie materiałów uzyskanych z natury, a także elementów pochodzących z recyklingu. Czego poszukuje artystka? Czego szukamy my sami?

Kolekcja skłania do głębszej refleksji nad codzienną egzystencją. Zebrane tu prace unieśmiertelniają wytwory zarówno człowieka, jak i natury, które z reguły wyrzucamy bez chwili zastanowienia. Gdzie one wszystkie trafiają? Dokąd zmierzamy my sami? I co na koniec po sobie zostawimy?

Ambasador Paul W. Jones oraz Catherine Jones

Happy Fabulous, undated. Plastic, 58 x 37 in. Courtesy of the artist, Los Angeles, California
Happy Fabulous, niedatowany. Plastik, 147,3 x 94 cm. Ze zbiorów artystki, Los Angeles, Kalifornia

The plastic bag has one of the shortest intended life spans.

*Plastic which is clean
Recycling you can see*

“Having worked with the plastic bag as my primary material for the past fifteen years, all of the obvious references to recycling, first world culture, class, high and low art give way to an almost formal process which reflects the unique flexibility of the medium.

Cut like paper, sewn like fabric, these constructions have been presented as flat art (framed or mounted) with crumpled and shiny surfaces that are dulled by dirt and time: unuseful pieces of their former selves. The work is becoming more sculptural; literally folding off of the wall, hinged by discombobulated handles, the real potential of the medium presents itself to me.

The material’s relationship to marketing and advertisement culture is ever present, unavoidable and inherent in my work. The graphic text on the bags often influences the theme of a piece, but just as often disappears into the background of color, almost becoming subliminal in the work.

The somewhat dirty, hands on approach involved in working with what has already become trash and the labor involved in the sewing process directly belie the promise and mythology of convenience that the plastic bag represents. In this juxtaposition lives the alchemy of my work, like the alchemy of plastic itself.”

www.diannacohen.com

Z założenia plastikowa torba ma krótką przydatność.

Czysty plastik to recykling

„Od piętnastu lat używam plastikowych toreb jako głównego tworzywa moich prac. Wszystkie oczywiste odniesienia do recyklingu, kultury rozwiniętego świata, klasy, sztuki wysokiej i niskiej ustępują niemal formalnemu procesowi, który odzwierciedla unikalną elastyczność tej techniki.

Konstrukcje te — cięte jak papier i szyte jak tkanina, prezentowane były jako płaskie obiekty (w ramie lub passe-partout) o błyszczącej, pogniecionej powierzchni, która w wyniku działania brudu oraz czasu płowieje, przybierając formę nieużytecznych fragmentów własnego ja z przeszłości. Praca nabiera charakteru rzeźby — zawieszona na nietrwałych uchwytach odchyła się od ściany. W ten sposób odsłania się przede mną prawdziwy potencjał tego środka wyrazu.

Związek materiału z kulturą marketingu i reklamy jest wszechobecnym, nieuniknionym oraz nieodłącznym elementem mojej pracy. Przekaz graficzny na torbach często determinuje temat dzieła, jednak równie często wtapia się w tło koloru i zyskuje charakter niemal podprogowy.

To poniekąd „brudne”, praktyczne podejście do pracy z wykorzystaniem rzeczy, które zostały wyrzucone do śmieci, oraz wysiłku włożonego w proces szycia zaprzecza obietnicy i mitologii wygody, które reprezentuje plastikowa torba. Na tym przeciwstawieniu polega magia zarówno mojej pracy, jak i plastiku.”

www.diannacohen.com

DIANNA COHEN

Trompe l'Oeil Pineapple with Paint Tube, 2015
Mixed media: found objects and paint on canvas
12 x 12 x 5 in.
Courtesy of the artist, Baltimore, Maryland

Trompe l'Oeil Pineapple with Paint Tube, 2015
Techniki mieszane: znalezione przedmioty i farba na płótnie
30,5 x 30,5 x 12,7 cm
Ze zbiorów artystki, Baltimore, Maryland

ANNIE FARRAR

Trompe l'Oeil Chalice with Teddy Bear, 2015
Mixed media: found objects and paint on canvas
12 x 12 x 5 in.
Courtesy of the artist, Baltimore, Maryland

Trompe l'Oeil Chalice with Teddy Bear, 2015
Techniki mieszane: znalezione przedmioty i farba na płótnie
30,5 x 30,5 x 12,7 cm
Ze zbiorów artystki, Baltimore, Maryland

"In my work, I use materials from daily life, objects that have cultural associations and points of reference for viewers. I explore the tension between the cerebral concerns of minimalism and an investigation of humanity: emotional, spiritual, symbolic, and narrative. At its core, the work is a meditation on entropy, time, loss, decay, renewal, and survival.

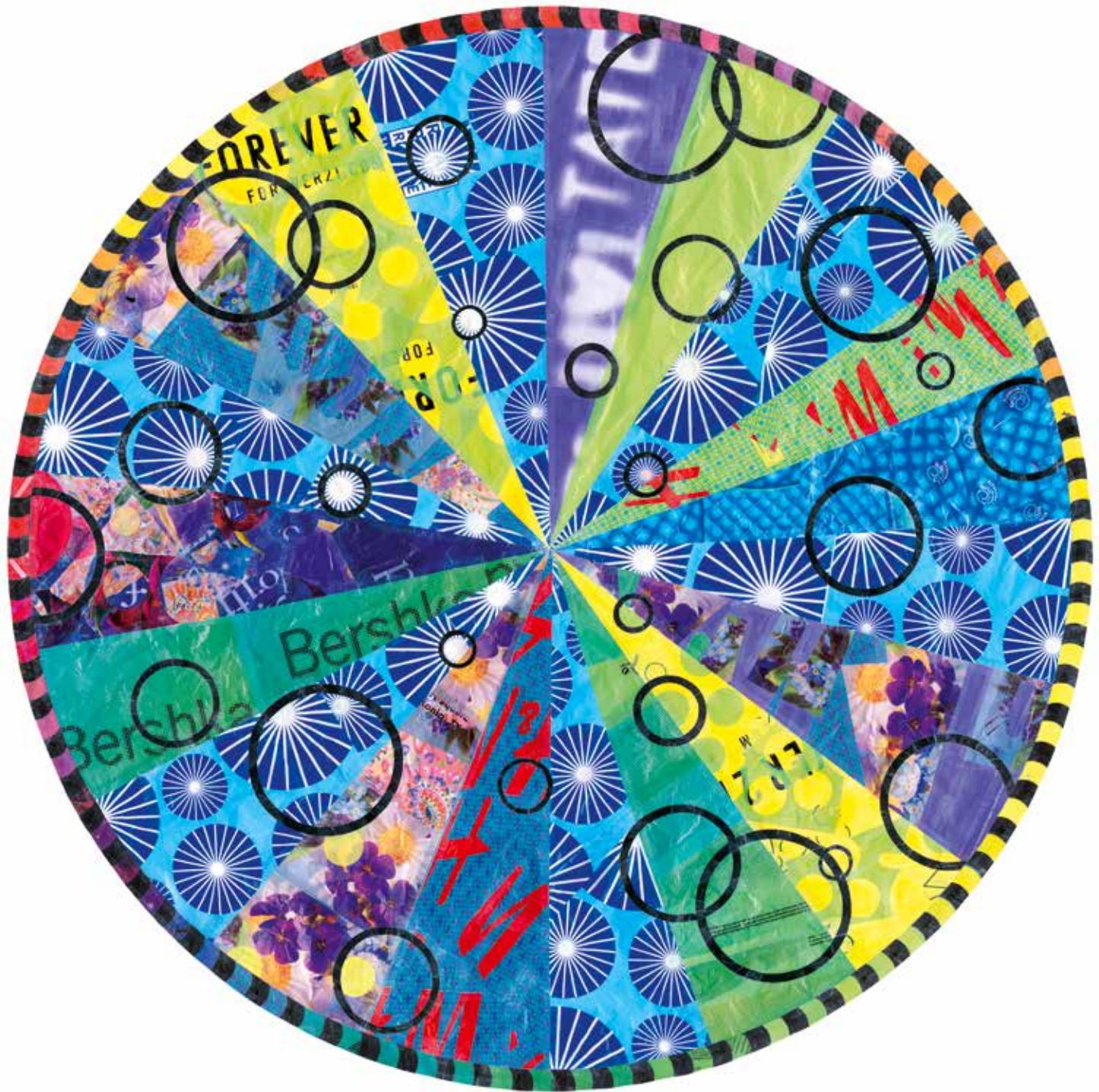
My background in painting informs my interest in the materiality of paint and how its physical properties can be explored beyond two dimensions. The artwork changes with time; it is a mirror that invites viewers to consider their own mortality. Materials off-gas, break down and decay, just as our own bodies do. My newest body of work, *Vanitas*, explores these themes in dialogue with 17th-century Dutch still life painting."

www.anniefarrar.com

„W moich pracach wykorzystuję przedmioty codziennego użytku, materiały z życia codziennego, obiekty, które w odbiorcach budzą skojarzenia kulturowe i które są dla nich punktami odniesienia. Interesuje mnie napięcie pomiędzy intelektualnymi rozterkami minimalizmu oraz określanie różnych wymiarów człowieczeństwa: emocjonalnego, duchowego, symbolicznego oraz narracyjnego. Prace stanowią refleksję nad entropią, czasem, stratą, rozkładem, odnową i przetrwaniem.

Moje przygotowanie malarskie ma wpływ na moje zainteresowanie materialnością farby oraz sposobem, analizę jej fizycznych właściwości wykraczające poza dwa wymiary. Praca zmienia się z czasem. Staje się lustrem, które zachęca odbiorcę do zgłębiania własnej śmiertelności. Materiały uwalniają gazy, psują się i gniją, tak jak nasze ciała. Moje najnowsze dzieło — *Vanitas* — podejmuje tę tematykę w ramach dialogu z XVII-wiecznym holenderskim malarstwem martwej natury”.

www.anniefarrar.com

CO2 Mandala, undated. Plastic bags and tape. Diameter: 60 in. Courtesy of the artist, Austin, Texas

CO2 Mandala, niedatowany. Plastikowe torby i taśmy. Średnica: 152,4 cm. Ze zbiorów artystki, Austin, Teksas

In 2002, Virginia Fleck began experimenting with plastic bags as an art material. Initially, she found them interesting because they are colorful, light weight, and plentiful. Once she had cut and flattened dozens of them, she began to notice a tone to the 'chatter' printed on the bags, which ranged from amusing to disturbing. The bags seemed to tell the story of our times in visual soundbites delivered by the logos and slogans. For the past ten years she has been making mandalas from plastic bags and has accumulated an extensive collection from all over the world. Each bag, whether from a poverty-stricken region or a thriving economy, reflects a purchase. Cutting and recombining these bags democratize their disparate pedigrees, whether they originated in a posh boutique or a dollar store.

The mandala is a universal, non-religious tool for meditation, typically composed of highly decorative, symmetrical patterns. The carefully chosen symbols and imagery of a traditional meditation mandala imbue it with a meaningfulness that can provide guidance on one's path to enlightenment. Conversely, ad imagery on plastic shopping bags is carefully chosen to cause instant associations with worldly acquisitions. Fleck's choice of medium, plastic shopping bags covered in familiar logos and slogans, imbues her mandalas with a contemporary narrative that allows her to analyze the activity of consumerism as a spiritual encounter.

The logos, slogans, and promises printed on plastic shopping bags are the result of exhaustive market research by advertisers. With an X-ACTO knife, Fleck takes aim at these graphics and through the slow, deliberate action of cutting, she extracts, alters, and subverts those consumer messages. As a mandala takes shape she purposely employs the familiar tropes of graphic design so that the mandalas will have the eye-catching 'bones' of a logo. Indulging her inherently playful nature, she takes consumerism and wrestles it through the sieve of formal beauty. The resulting mandalas are intricately crafted works that reference painting, but are created by collaging pieces of detritus from a consumerist society in a way that reveals the beauty of disposable items that continually pass through our hands.

<http://virginiafleck.com>

W 2002 roku Virginia Fleck rozpoczęła eksperymentowanie z plastikowymi torbami jako materiałem do tworzenia sztuki. Zainteresowała się nimi, ponieważ są kolorowe, lekkie oraz powszechnie dostępne. Później, gdy pocięła i zgmiotła kilkadziesiąt z nich, zauważyła, że słowa wydrukowane na torbach układają się w zarówno niepokojący, jak i zachwycający „gwar”. Torby zdawały się opowiadać historię naszych czasów za pomocą sloganów oraz logotypów. Przez ostatnich dziesięć lat artystka tworzy mandale z plastikowych toreb pochodzących z całego świata, których ma imponującą kolekcję. Każda torba, czy to z regionu dotkniętego biedą czy obfitującego w bogactwo, oznacza pewien zakup. Rozcinanie i ponowne łączenie demokratyzuje zasadniczo odmienne pochodzenie toreb – bez względu na to, czy rozpoczęły swój żywot w ekskluzywnym butiku czy w tanim sklepie wielobranżowym.

Mandala jest uniwersalnym narzędziem medytacji niezwiązanym z żadną konkretną religią zazwyczaj składającym się z bogatych symetrycznych ornamentów. Starannie dobrane symbole i wzory tradycyjnej mandali do medytacji dodają jej znaczenia, które może stanowić wskazówkę na ścieżce do oświecenia. Wizerunki na plastikowych reklamówkach – odwrotnie: są starannie dobierane, tak aby wzbudzić natychmiastowe skojarzenia z luksusowymi zakupami. Wybór tej techniki (plastikowe reklamówki pokryte znanymi sloganami i logotypami) wzbogaca mandale Fleck o współczesną narrację, dzięki której może ona analizować konsumpcjonizm jako doświadczenie duchowe.

Logotypy, slogany i obietnice wydrukowane na plastikowych reklamówkach są wynikiem wyczerpującego badania rynku prowadzonego przez agencje reklamowe. Za pomocą noża X-ACTO artystka poprzez powolne, świadome cięcie wydobywa, zmienia i obala te przekazy. Podczas kształtowania mandali, celowo stosuje znane tropy projektowania graficznego, tak aby mandale miały przyciągający wzrok „szkielet” logotypu. Zaspokajając własną potrzebę żartu, przesiewa konsumpcjonizm przez sito formalnego piękna. Powstające w ten sposób mandale są misternymi pracami, które zawierają odniesienia do malarstwa, ale są tworzone poprzez połączenie odpadków społeczeństwa konsumpcyjnego w sposób ujawniający piękno artykułów jednorazowego użytku nieustannie przechodzących przez nasze ręce.

www.anniefarrar.com

VIRGINIA FLECK

Plastic Glenstal, 2012-2013. Melted plastic mounted on armature, 48 x 81 in.
Courtesy of SEPTEMBER Gallery, Hudson, NY; Collection of Philip and Tracey Riese; Photographer: Stewart Clements

Plastic Glenstal, 2012-2013. Stopiony plastik na stelażu, 121,9 x 205,7 cm
Dzięki uprzejmości SEPTEMBER Gallery, Hudson, NY oraz Kolekcji Philipa i Tracey Riese; Foto: Stewart Clements

Sheila Gallagher describes her practice as “the physical manifestation of associations,” culling objects from personal and familial history to make nuanced and resonant configurations. Gallagher has made gorgeous assemblages of melted plastic objects, a digital mandala intricately collaged from a personal calendar, and videos and drawings using smoke as her medium. Interested in literary critic and philosopher Walter Benjamin’s notion of the ‘mute magic’ of things, she attempts to harness the vital, spiritual, or symbolic potential of even the most mundane of objects, such as toys, postcards, a napkin holder, or a piggy bank.

www.artsy.net/artist/sheila-gallagher
www.shegallagher.com

Sheila Gallagher opisuje swoje dzieła jako „fizyczną manifestację powiązań” – sięga po przedmioty z własnej i rodzinnej historii i tworzy z nich zniuansowane, wyraziste konfiguracje. Gallagher stworzyła przepiękne asamblaże ze stopionych plastikowych przedmiotów, cyfrową mandalę misternie ułożoną z kalendarza, nagrań i rysunków. Gallagher interesuje się pojęciem „niemej magii rzeczy” stworzonym przez krytyka literackiego i filozofa Waltera Benjamina. Stara się wykorzystać pełen życia, duchowy lub symboliczny potencjał nawet najzwyklejszych przedmiotów, takich jak zabawki, pocztówki, pojemnik na serwetki lub skarbonka.

www.artsy.net/artist/sheila-gallagher
www.shegallagher.com

SHEILA GALLAGHER

Jungle Boogie, undated. Mulberry paper and acrylic on canvas, 72 x 48 x 4 in.
Courtesy of the artist, West Hartford, Connecticut, and Amy Simon Fine Art, Westport, Connecticut

Jungle Boogie, niedatowany. Papier morwowy oraz akryl na płótnie, 182,9 x 121,9 x 10,2 cm
Ze zbiorów artystki, West Hartford, Connecticut oraz galerii Amy Simon Fine Art, Westport, Connecticut

Amy Genser plays with paper and paint to explore her obsession with texture, pattern, and color. Evocative of natural forms and organic processes, her work is simultaneously irregular and ordered. She uses paper as pigment and constructs her pieces by layering, cutting, rolling, and combining paper.

The natural world is a clear source for Genser's work. She is fascinated by the flow of water, the shape of beehives, and the organic irregularity of plants, flowers, rock formations, barnacles, moss, and seaweed. Her pieces bring to mind aerial landscape views, satellite imagery, and biological cellular processes.

Genser's love affair with paper began in a paper-making class at the Rhode Island School of Design (Providence), where she received a master's degree in graphic design. The artist lives in West Hartford, Connecticut, with her husband and three sons, and spends her summers on the beach in Rhode Island.

www.amygenser.com

Amy Genser bawi się papierem oraz farbą, badając swoje zamiłowanie do faktury, wzoru i koloru. Jej prace, przywodzące na myśl naturalne formy oraz organiczne procesy, są jednocześnie nieregularne i uporządkowane. Artystka wykorzystuje papier jako źródło barwy i tworzy prace, układając go warstwami, tnąc go, zwijając oraz łącząc.

Wyraźnym źródłem jej inspiracji jest świat przyrody. Genser jest zafascynowana przepływem wody, organiczną nieregularnością roślin, kwiatów, formacji skalnych, pąkli, mchu oraz wodorostów. Jej prace przywodzą na myśl krajobrazy widziane z lotu ptaka, obrazy satelitarne oraz procesy biologiczne zachodzące w komórkach.

Romans Genser z papierem rozpoczął się na zajęciach z papiernictwa w Rhode Island School of Design w Providence, gdzie otrzymała tytuł magistra w dziedzinie projektowania graficznego. Artystka mieszka w West Hartford w stanie Connecticut z mężem oraz trzema synami. Wakacje spędza na plaży w Rhode Island.

www.amygenser.com

AMY EISENFELD GENSER

Seek, 2016. *Various branches, commercial wood, acrylic paint, bullets for building (trim screws)*. 64 x 36 x 4 in. *Courtesy of the artist, San Francisco, California*
Seek, 2016. *Różne gałęzie, drewno użytkowe, farba akrylowa, wkręty do drewna*, 162,6 x 91,4 x 10,2 cm. *Ze zbiorów artystki, San Francisco, Kalifornia*

Through material choices and subject selection, Gyöngy Laky's sculptural, linear constructions of wood, wire, screws, nails, and occasional unexpected items, engage subjects of particular and on-going concern to her. Her activism was encouraged early during studies in art and design at the University of California, Berkeley. As an environmentalist, her work often employs materials harvested from nature and agricultural sources with some recycled elements incorporated. She is attracted to humble materials and simple, direct methods of hand construction that she associates with basic, grass roots, human ingenuity about making things. Laky has been a strong advocate for the establishment of an environmental sustainability curriculum in design and art at the University of California at Davis.

Other themes of her sculptures and site-specific works touch upon various issues, including gender-equity and her opposition to the war in Iraq. These subjects are often presented through her language sculptures. For the last several years as a faculty member of UC Davis, Laky dedicated much of her time to increasing the number of women academics and to diversifying the ranks of tenure track faculty throughout the University of California statewide.

www.gyongylaky.com

Poprzez dobór materiału i tematu linearne, rzeźbiarskie konstrukcje autorstwa Gyöngy Laky wykonane z drewna, przewodów, śrub, gwoździ oraz innych zaskakujących przedmiotów poruszają tematy szczególnie ważne dla autorki. Jej zaangażowanie społeczne zaczęło się na wczesnym etapie studiów na Wydziale Sztuki i Projektowania na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley. Kierując się względami ekologii, artystka często wykorzystuje w swoich pracach materiały występujące w naturze oraz produkty rolne z domieszką elementów poddanych recyklingowi. Stosuje też z upodobaniem skromne materiały i proste metody tworzenia, co utożsamia ze zwyczajną ludzką pomysłowością przy wytwarzaniu rzeczy własnymi rękami. Laky jest zwolenniczką powołania kierunku zrównoważonego rozwoju ekologicznego na Wydziale Sztuki i Projektowanie na Uniwersytecie Kalifornijskim w Davis.

Motywy rzeźb artystki oraz jej innych prac w terenie odnoszą się do takich kwestii jak równość płci czy sprzeciw wobec wojny w Iraku. Tematy te są często obecne w jej pracach zawierających słowa. Przez kilka ostatnich lat, jako pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie Kalifornijskim w Davis, Laky podejmowała wiele działań na rzecz zwiększenia liczby kobiet na uczelni oraz różnorodności kadry zatrudnionej na Uniwersytecie Kalifornijskim..

www.gyongylaky.com

GYÖNGY LAKY

ACKNOWLEDGMENTS

Washington, D.C.

Camille Benton, Curator
Jamie Arbolino, Registrar
Sally Mansfield, Editor
Victoria See, Assistant Editor
Tabitha Brackens, Publications Project Coordinator
Amanda Brooks, Imaging Manager

Warsaw

General Services Office
Cultural Affairs Section:
Kenneth Wetzel, Cultural Attaché
Izabella Szarek, Head, Arts and Cultural Exchanges Unit
Wojciech Mandal, Photographer
Joanna Zasuń, Interpreter
Kyle Fishman, Staff Assistant

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Design

PODZIĘKOWANIA

Waszyngton

Camille Benton, kuratorka
Jamie Arbolino, archiwistka
Sally Mansfield, redaktorka
Victoria See, asystentka redaktorki
Tabitha Brackens, koordynatorka publikacji
Amanda Brooks, opiekunka projektu

Warszawa

Dział Gospodarczy
Biuro Attaché ds. kultury
Kenneth Wetzel, Attaché ds. kultury
Izabella Szarek, Szefowa działu wymiany kulturalnej
Wojciech Mandal, fotograf
Joanna Zasuń, tłumaczka
Kyle Fishman, Asystent Ambasadora

Wiedeń

Nathalie Mayer, projekt graficzny

<http://art.state.gov>

Published by Art in Embassies
U.S. Department of State, Washington, D.C.
February 2017